

عنوان مقاله:

چهره غنایی و اجتماعی زن در شاهنامه

محل انتشار:

شاهنامه و زبان فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

الهه رحمانیان - دکترای ادبیات غنایمدرس زبان و ادبیات فارسیدانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

سیمای زن در بعد عاشقانه و غنایی در شاهنامه از چشم حکیم خرد و اندیشه فردوسی پنهان نمانده است. تجلی عشق در داستان های شاهنامه محرک واقعی برای دلاوری و حماسه است در این مقاله کوشش شده است چهره غنایی و اجتماعی زن در بخش های مختلف شاهنامه ازجمله اساطیری پهلوانی بررسی شود. در این راستا، از چندین زن در شاهنامه که چهره غنایی داشته اند سخن به میان آمده ازجمله رودابه، تهمینه، سبندخت و ... همچنین به خصوصیات اخلاقی آنان اشاره شده است. داستان های عاشقانه در شاهنامه در این پژوهش به انواعی تقسیم گردیده و به جایگاه اجتماعی در تیپ های سیاسی، رزمی، هنری و ... پرداخته شده است. بن مایه های غنایی در شاهنامه همچون چامه سرایی، مرثیه سرایی، نوازندگی و عشق ورزی و ازدواج و می باشد که در این پژوهش بررسی گردیده است. فردوسی با استادی خاص خود، توصیف زنان شاهنامه را بنا به سرشت و طبیعت آنها و موقعیتشان در داستان به تصویر می کشد سیمای غنای زن در ماجراهای عشقی مانند زال و رودابه، بیژن و منیژه نشان می دهد؛ دلاوری به تنهایی قهرمان داستان را به هدف نمی رساند، بلکه عشق و دلباختگی قرین آن می گردد. نکته مهم این است که زن عشق خود را خودآگاه بر مرد مورد علاقه خود ابراز می کنند.

کلمات کلیدی:

زن، غنایی، شاهنامه، اجتماع، چهره، عشق.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505717>

